

EL MALSON DEL DOMICILI URGENT: Actuació davant una demanda d'atenció domiciliària urgent per part dels administratius

Autors: Veronika Valentinova Donkova, Julia Vila Gonzalez, Miriam Costa Bueno, Antonia Lopez Morente, Carme Simon Pujol i Monica Bosch Llavera

Lloc de treball: **Cap Santa Clara**

INTRODUCCIÓ

Reduir les incidències generades a les recepcions dels centres sanitaris amb els domicilis espontanis.

OBJECTIU

Facilitar el treball dels administratius en el moment de programar un domicili urgent, trobant al professional sanitari adequat a cada moment del dia.

MATERIAL I MÈTODE

Un dels principals problemes en les àrees bàsiques de salut és gestionar correctament els **domicilis urgents**. Per a alliberar de pressió als administratius, decidim establir noves normes.

En primer lloc, hem de buscar el metge o infermera del propi usuari, ells coneixen als seus pacients a domicili millor que qualsevol altre professional del centre. En cas de no trobar-los en el torn, hem de localitzar la **infermera gestora de casos** i ella és l'encarregada de valorar el possible domicili espontani. En contactar amb el pacient té l'opció de resoldre i acudir ella mateixa al domicili, valorar la urgència i d'aquesta manera activar un metge urgent, o bé programar el domicili al seu propi metge/infermera en la major brevetat possible.

Cal prioritzar la **longitudinalidad**, està demostrat que allarga els anys de vida dels pacients, per aquest motiu valorem programar el domicili al seu professional de referència sempre que sigui possible.

RESULTATS

BUSCANT L'EFICIÈNCIA

Aquesta millora ha facilitat als administratius actuar amb la màxima rapidesa i sent eficaces a l'hora de buscar un professional per a realitzar el domicili urgent.

CONCLUSIONS

Localitzant al sanitari correcte evitem confusions en la distribució dels domicilis espontanis. D'aquesta manera l'equip proporciona una resposta ràpida i efectiva cap al pacient.